

er det Mindretal, jeg tilhører, ganske enigt med alle de andre Mindretal om, og det er en af Grundene til, at det Forslag, et Mindretal stiller om, at man nu skal nøjes med at købe et Par Bygninger og dermed lade Sagen staa hen, aldeles ikke falder i vor Smag, men at vi meget bestemt maa tage Afstand fra det. Det Forslag, Ministeren i sin Tid fremsatte, var efter min Mening i store Træk et ganske fortræffeligt Forslag, som jeg ogsaa ved første Behandling gav min varmeste Anbefaling i selve Princippet. Delingen mellem Kunstarterne, det, at Operaen fik et selvstændigt Hus, var for mig en saa overordentlig stor Fordel og et saadant Fremskridt fra det nuværende, at Forslaget i den Henseende havde min varmeste Sympati. Det eneste, jeg havde mod Forslaget, var, at Operaen blev flyttet ud paa Casino; ikke fordi Scenen ikke kunde blive i alt Fald nogenlunde brugbar, selv om den vilde have adskillige Mangler, men for mig stod det den Gang og staaer endnu i dette Øjeblik saaledes, at det offentlige i Virkeligheden ikke har nogen som helst Ret til at bruge Statens eller en Kommunes Penge til at opføre et Teaterhus, enten det nu var til Opera eller Skuespil, for de velstillede, og et lille Teater med en lille Tilskuerplads og som Følge deraf høje Billetpriser er et Teater for de velstillede. Skal det offentlige bruge en Mængde Penge til Opførelse af et nyt Teaterhus, bør det være et Hus, hvortil den store Befolkning kan faa Adgang for en billig Penge, og naar ærede Talere har sagt, at det var en Fare ved mit Mindretalsforslag, at vi forlangte et stort Antal Pladser til billige Priser foruden et betydeligt Antal Pladser til normale Priser, tager han ganske fejl. Det ærede Medlem, der sagde det, burde erindre sig et Møde i Udvalget, da vi havde en af vore allerførste, maaske vor første Skuespiller til Konference. Han sagde netop det, jeg har hævdet: at det er de mange billige Pladser, der økonomisk kan bære et Teater, thi de bliver som Regel solgt. Som Forholdene nu er — jeg skal derved samtidig pege paa en Ting, som det Mindretal, jeg tilhører, har fremført i Betænkningen — kan de mindre bemidlede i Samfundet næsten ikke mere faa Adgang til Teatret. Der sælges forud til dobbelte eller forhøjede Priser, og naar de, som kun har Raad til at betale et forholdsviis ringe Beløb for en Billet, kommer og vil købe Billet, er Teatret udsolgt. Saaledes maa det ikke indrettes

mere. Det Teater, som det offentlige skal ofre mange Penge paa, bør efter min Mening være et stort Teater med Adgang for mange ubemidlede, og hvor det er udelukket, at man i Forvejen har solgt Billetterne til dobbelte eller forhøjede Priser, naar de mindre bemidlede kommer for at købe Billet. Det kender man heller ikke, saa vidt jeg ved, ved nogen anden Scene. I Udlandet, f. Eks. i Frankfurt a. M. og Wiesbaden, hvor jeg kender Forholdene nøje, kendes dette Forhold slet ikke. Man har der kun eet Billetsalg. En Gang imellem kan man ved kostbare Forestillinger forhøje Priserne over hele Teatret, men man har stadig kun eet Billetsalg.

Det var efter min Mening Skavanken ved Casino-Projektet, at Tilskuerpladsen ikke var tilstrækkelig stor. For Skuespillets Vedkommende synes jeg, at Ministerens Forslag i sin Tid havde en ganske fortræffelig Ordning. Ombygningen af den nuværende Scene, mener jeg, er højst nødvendig, og Indretningen af en Kammerspilscene er jeg en varm Tilhænger af lige saa vel som den ærede sidste Taler. Naar det Mindretal, jeg repræsenterer, gaar med til at udsætte foreløbig, men aldeles ikke til at stryge Projektet, er det netop i Haab om, at Udsættelsen ikke behøver at blive meget lang, men at vi virkelig snart maa faa, sammenbygget med den nuværende Scene, en Kammerspilscene, som vi trænger i allerhøjeste Grad til. Har man i Udlandet set Forestillinger paa en saadan lille Scene, ved man, hvilken Virkning der kan naas ad den Vej, og man vil eventuelt ogsaa have hørt om, hvilken kolossal Betydning en saadan Scene har for hele Skuespilkunstens Trivsel.

Ministerens Forslag ordnede ikke Operaens Forhold paa en saa god Maade som Skuespillets. Hvad Operaen angaar, er der fremkommet en hel lang Række Forslag, og jeg vil gerne tilstaa, at ligesom jeg ved første Behandling lagde et godt Ord ind for det store Kaj Bendix'ske Projekt, mener jeg stadig, at det var i Virkeligheden det ideale Projekt, og at Staten og Kommunen burde have taget sig varmt af det. Det vilde paa een Gang have bragt hele vort Musikliv ind i et ganske andet Spor end det, hvori det nu trives eller ikke trives, hvad man vil, og det vilde have bragt Musikernes Kaar ind under helt andre Linier. Det vilde i det hele taget have betydet en kolossal Fremgang for hele vort Musikliv, og jeg lægger, hvad man ikke vil være i Tvivl om,